

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 7C/86/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711202971
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Bálintová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6711202971.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Bálintovou v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava IČO: 35 787 783, právne zastúpeného JUDr. Marekom Czompolym, advokátom, Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovaným 1/ Y. L. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom T., V. W. Č.. XX, 2/ Y. Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenej Mgr. Marošom Uhaľom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 6/11, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 2.484,10 € istiny a príslušenstva, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 826,51 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 1. 10. 2010 do zaplatenia, všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Súd konanie z a s t a v u j e proti druhej žalovanej Y. Y. U., nar. XX. XX. XXXX.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť na účet právneho zástupcu druhej žalovanej vedený vo U., E..L.. T. A., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXX trovy konania vo výške 521,89 € do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi súd právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca vo svojej žalobe žiadal, aby súd zaviazal žalovaných zaplatiť mu sumu 2.484,10 € ako nároku, ktorý vznikol na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26. 9. 2006.

Prvý žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že nárok žalobcu uznáva, žiaľ iné finančné náležitosti mu nedovolili tento záväzok splácať. Žiadal súčasne o poskytnutie splátkového kalendára na zaplatenie pohľadávky.

Druhá žalovaná so žalobou nesúhlasila a trvala na tom, že úverovú zmluvu, z ktorej sa žalobca domáha nároku nikdy nepodpísala, zmluvu neuzavrela a preto ani nezodpovedá za záväzok, ktorý z tejto zmluvy vznikol.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, spisom 3T/96/2012 Okresného súdu Zvolen a zistil tento skutkový stav:

Zo spisu 3T/96/2012 Okresného súdu Zvolen súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 10. 8. 2012 uznal súd Y. L. U. vinným z prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a), ods. 2

písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Takéhoto konania sa dopustil dňa 12. 9. 2006, keď vyplnil bez vedomia a súhlasu svojej právoplatnej manželky Y. Y. U., nar. XX. XX. XXXX žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru spolu s osobným dotazníkom od spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, ktoré spolu výpisom z bankového účtu a potvrdením o výške príjmu zaslal CETELEM SLOVENSKO, a.s. Bratislava, na základe čoho mu bol dňa 26. 9. 2006 schválený úver č. XXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 150.000,- Sk. Tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 5.272,- Sk, t.j. 175,- €, pričom úver nesplácal v súlade so zmluvnými podmienkami a zostatkový dlh vo výške 2.484,10 € sa ku dňu 31. 12. 2009 stal splatným. V dôsledku toho bol vydaný Okresným súdom Zvolen platobný rozkaz číslo konania 21Ro/62/2011, ktorým bola uložená povinnosť Y. Y. U. splácať spoločnosti CETELEM SLOVENSKO sumu vo výške 2.484,10 € s príslušenstvom, čím jej spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že bez jej vedomia súhlasu sa stala klientom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO Bratislava. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20. 9. 2012.

Po právoplatnom rozhodnutí Okresného súdu Zvolen žalobca zobral žalobu voči druhej žalovanej späť.

Súd konanie voči druhej žalovanej podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania, ktoré vznikli druhej žalovanej rozhodol súd podľa § 146 ods. 2 O.s.p., prvá veta a zaviazal žalobu zaplatiť na účet právneho zástupcu druhej žalovanej podľa § 149 ods. 1 O.s.p. trovy konania vyčíslené podľa vyhlášky č. 655/2001 Zbierky zákonov a to z hodnoty sporu 2.484,10 € za jeden úkon právnej pomoci 101,25 €. Takto priznal náhradu trov právneho zastúpenia za prípravu a prevzatie, podanie odporu proti platobnému rozkazu, návrh na prerušenie konania po 101,25 € + režijný paušál po 7,41 €, za poradu s klientom 2/3-tiny úkonu 67,50 € + režijný paušál 7,81 € a zastupovanie na pojednávaní vo výške 1-tiny 16. 1. 2013 vo výške 25,31 € + paušál 7,81 €. Spolu takto priznal právny zástupcovi žalobkyne náhradu 396,56 € + paušál 37,85 €, k tomu 20 % DPH a za vyhotovenie kópií do spisu 0,60 €. Celkom vznikli trovy právneho zástupcovi druhej žalovanej vo výške 521,89 €, ktoré súd zaviazal žalobcu zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovanej II.)

Súd konal ďalej voči prvému žalovanému. Z písomného podania žalobcu súd zistil, že sa naďalej domáha zaplata pohľadávky voči I.) žalovanému, nakoľko mu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 150.000,- Sk. Takto poskytnutý úver žalovaný nespláca tak, ako sa k tomu zaviazal, hoci súhlasil so všeobecnými úverovými podmienkami, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z celkovej poskytnutej sumy žalovaný uhradil len sumu 4.152,57 € do odstúpenia od úverovej zmluvy. V prípade porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas vzniklo právo žalobcu žiadať od žalovaného zmluvnú pokutu 8 % z každej splátky s úhradou, v ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Okrem toho sa domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške 4 % z odloženej sumy podľa bodu V-4 všeobecných úveroch podmienok a úhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Preto žiadal súd, aby mu žalovaný zaplatil sumu 2.484,10 €, ktorá suma pozostáva z dlžných mesačných splátok vo výške 1.239,21 €, zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 1.181,02 €, zo zmluvných pokút a poplatkov vo výške 63,87 €, pričom správne mal byť uvedený rozpis dlžnej sumy a dlžné splátky vo výške 1.225 €, zvyšok dlžnej úverovej istiny vo výške 1.181,02 € a zo zmluvných pokút a poplatkov vo výške 78,08 €.

Zo žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 12. 9. 2006 súd zistil, že sa žalovaní I.) a II.) oboznámili so všeobecnými podmienkami žalobcu pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, súhlasia s nimi bez výhrad a žiadajú, aby im spoločnosť žalobcu poskytla úver za podmienok uvedených v tejto žiadosti a to klasický úver vo výške 150.000,- Sk s počtom splátok 36 s mesačnou splátkou 5.272,- Sk so splatnosťou vždy k 15.-temu dňu v mesiaci. V časti C požiadali súčasne, aby ich žalobca zaradil do zoznamu žiadateľom o poskytnutie úverového rámca, poskytol im úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydali úverovú kartu na ich meno. Vzali na vedomie, že žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné tejto žiadosti vyhovieť v plnom rozsahu, môže žalobca zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzuje s tiež splácať čerpaný úver a príslušné náklady v mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % im poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak.

Z odstúpenia od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že odstúpenie bolo adresované prvému žalovanému a v ňom žalobca oznámil, že vzhľadom na jeho omeškanie so splácaním úveru odstupuje podľa článku III.-6-1 všeobecných podmienok spotrebiteľského úveru žalobca od úverovej zmluvy a vyzval ho, aby dlžnú sumu 2.484,1 € zaplatil na účet žalobcu, v opačnom prípade od 1. 1. 2010 bude účtovaný úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej sumy denne.

Z bodu V. časť 4 v prípade, že žalobca na základe žiadosti klienta dá súhlas odkladom jednej, alebo viacerých mesačných splátok, je žalobca oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 4 % z odloženej sumy, alebo zúčtoval príslušné náklady na úverovom účte a nesplatenú úverovú istinu ďalej úročiť podľa platnej úrokovej sadzby. Táto zmluvná pokuta je splatná dňom doručenia písomnej výzvy žalobcu na jej úhradu klientovi.

Podľa článku IV. bod 4 -2 je žalobca oprávnený v prípadoch stanovených v článku III-6-1 od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu odstúpenia od zmluvy.

Podľa článku III-6-1 zmluva o úvere je uzavretá na dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich. Žalobca je oprávnený od nej odstúpiť a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, že klient sa dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok, alebo jeden splátky dlhšie ako tri mesiace, alebo klient uviedol v žiadosti nepravdivé, alebo neúplné údaje, alebo bolo začaté exekučné konanie týkajúce sa majetku klienta, prípadne partnera vrátane majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, alebo klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávky z úveru.

Podľa bodu V-5, prvá veta výpoveď zmluvy o úvere ako aj odstúpenie od nej je potrebné vykonať formou doporučeného listu.

Podľa § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zbierky ochrany spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Zbierky zákonov spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ak aj všetky iné zmluvy, ktorým charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a j obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 Zákona č. 634/1992 Zbierky o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Zbierky zákonov na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 a § 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) sa primerane použijú ustanovenia tohoto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona 150/2004 Zbierky zákonov spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8.-mej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Zbierky zákonov spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona 150/2004 Zbierky zákonov neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Zbierky zákonov v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Zbierky zákonov, ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník bola prebratá smernica rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (úradný vestník európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, strana 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa záveru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcich režim

spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27. 6. 2000.

Podľa článku III. ods. 1 smernice rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa článku III. ods. 2 smernice podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky, alebo jedna konkrétne podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

Podľa článku VI. ods. 1 smernica rady členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu, alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa § 2 písm. b) Zákona 258/2001 Zbierky zákonov o spotrebiteľských úveroch v pôvodnom znení na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Zbierky zákonov v pôvodnom znení účinnom do 31. 12. 2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 37 ods. Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo firme, ktorú vyžaduje zákon, alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že právny úkon, zmluva o spotrebiteľskom úvere bola síce uzavretá v písomnej forme, ale túto zmluvu nepodpísala druhá žalovaná. Z takto uzavretej zmluvy, ktorú podpísal prvý žalovaný aj za druhú žalovanú, súd zistil, že sa žalobca domáha nárokov zo zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere zo dňa 12. 9. 2006. Z takto uzavretej zmluvy možno ustáliť, že účastníci uzavreli dňa 12. 9. 2006 a to žalobca a prvý žalovaný zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému I.) úver vo výške 150.000,- Sk a žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach po 5.272,- Sk. V priebehu konania žalobca upresnil pohľadávku tak, že jeho nárok predstavuje sumu 2.484,10 €. Touto zmluvou súčasne žalobca vnútil konajúcej žalovanému aj iný úkon, než ten, ktorý bol v danom okamihu v sfére jeho záujmu a to získanie úveru. Ako vyplýva z predtlaču zmluvy/žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, žalovaný I.) požiadal súčasne žalobcu, aby ho zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydal mu úverovú kartu na jeho meno za podmienok stanovených žalobcom v časti C listiny, to znamená, že na žiadosti žalovaného sa môžu v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom úvere. Tomu zodpovedá aj možnosť žalobcu takejto žiadosti nevyhovieť. Ak teda žalobca rozhodne o poskytnutí úverového rámca a vydaním úverovej karty, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia údajov uvedením klientom v súvislosti so žiadosťou a posúdením priebehu splácania klasického úveru a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky, teda za zmluvu o revolvingovom úvere považuje žiadosť spotrebiteľa o zaradenie do zoznamu uchádzačov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty bez osobitnej písomnej zmluvy, súd má za to, že nedošlo k dodržaniu písomnej formy tak, ako to požaduje § 4 ods. 1 Zákona 258/2001 Zbierky zákonov a preto je zmluva o revolvingovom úvere z toho titulu neplatná, rovnako aj podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný, ak chcel získať úver, musel podpísať aj predloženú

predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala náležitosti iného právneho úkonu a v danom prípade sa tak nedá usudzovať, že išlo o dostatok vôle spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom, než aký bol jeho primárny záujem a to poskytnutie úveru. Súd má za to, že uvedený postup žalobcu sa dá s poukazom na uvedené dôvody kvalifikovať ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných uznesení ustanovení smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4.1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd zdôrazňuje, že z obsahu dotknutej listiny žiadosti/zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nevyplýva nič iné, len to, že prvý žalovaný požiadal o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydanie úverovej karty za podmienok vopred stanovených žalobcom v časti C. Z toho vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa iba môžu v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takomto úvere. Tomu zodpovedá aj možnosť žalobcu takejto žiadosti nevyhovieť, resp. vyhovieť v menšom rozsahu. Ak teda žalobca rozhodne o poskytnutí úverového rámca a vydaní úverovej karty, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia údajov uvedených klientom v súvislosti so žiadosťou o posúdenie priebehu splácania klasického úveru a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky a za zmluvu o revolvingovom úvere považuje žiadosť spotrebiteľa o zaradenie do zoznamu uchádzačov a o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty bez osobitnej písomnej zmluvy, z ktorej by bol tento záväzkový vzťah bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 Zákona č. 258/2001 Zbierky zákonov súd má za to, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to vyžaduje § 4 ods. 1 Zákona 258/2001 Zbierky zákonov a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú žalobca poukazuje aj z tohto dôvodu neplatná.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

V konaní mal súd preukázané, že zmluva, z ktorej nároku sa žalobca domáha je neplatná, žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, zmluvy o úverovom rámci a to pre absenciu písomnej akceptácie návrhu zmluvy, žiadosti/zmluvy zo dňa 12. 9. 2006. Z uvedeného dôvodu súd na čiastočné odstúpenie žalobcu od úverovej zmluvy podľa § 487 Občianskeho zákonníka neprihliadol, nakoľko od neplatnej zmluvy sa nedá odstúpiť. Žalobca taktiež neunesol dôkazné bremeno preukázať dôvodnosť svojich tvrdení o existencii peňažného záväzku žalovaného titulom dlhu z úverovej zmluvy tak, ako sa svojho nároku domáhal. V konaní bolo však jednoznačne preukázané, že ak nevznikol medzi účastníkmi platný zmluvný vzťah týkajúci sa revolvingového úveru, nemohol sa žalovaný dopustiť ani porušenia niektorej zo zmluvných povinností sankcionovaných zmluvnou pokutou podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu nemohol vzniknúť ani nárok na zmluvnú pokutu a takisto ani na poplatky, poistné, či úrok z úveru. V konaní bolo ďalej preukázané, že žalovaný prevzal od žalobcu sumu 4.979,08 € a vzniklo mu právo domáhať sa vrátenia tejto sumy. Sám žalobca potvrdil, že žalovaný mu zaplatil sumu 4.152,57 €, zostáva mu tak vrátiť sumu 826,51 €. Súd preto v tejto časti žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Žalovaný nezaplatil pohľadávku riadne a včas, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úroky z omeškania v zmysle uvedeného ustanovenia v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zbierky zákonov, na základe

ktorého mu vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší, ako základná úroková sadzba určená Európskej centrálnej banky, ktorá bola k 1. 2. 2011 jedno percento. Vznikol mu tak nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 %.

Náhradu trov konania súd žalobcovi nepriznal, nakoľko mal žalobca v konaní len čiastočný úspech. Súd tak rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zbierky ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Zbierky zákonov spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ak aj všetky iné zmluvy, ktorým charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a j obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 23a ods. 2 Zákona č. 634/1992 Zbierky o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 616/2004 Zbierky zákonov na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 a § 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov) sa primerane použijú ustanovenia tohoto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona 150/2004 Zbierky zákonov spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8.-mej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Zbierky zákonov spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona 150/2004 Zbierky zákonov neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 150/2004 Zbierky zákonov v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Zbierky zákonov v pôvodnom znení účinnom do 31. 12. 2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 37 ods. Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo firme, ktorú vyžaduje zákon, alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).